

verkondiging Paasmorgen 2026

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

'Waarom zoek je de Levende bij de doden?' De paus heeft hier een keer over gepreekt op het St.Pietersplein in Rome. Hij vond die ene vraag zo belangrijk dat hij de aanwezigen vroeg om die vraag hardop te herhalen. Zo van: je mag alles vergeten wat ik hier zeg, maar deze vraag moet in je hart gaan wonen. Ik vind dat een prachtige gedachte. Laten we dat ook maar doen vanmorgen. Laten we het hardop tegen elkaar zeggen: **Waarom zoek je de Levende bij de doden?**

Doen wij dat dan? De Levende zoeken bij de doden? Ik denk dat we wel de neiging hebben om Jezus vooral te zoeken in verdriet en dood.

In de kerk zijn we gevoelig als de moeilijke kanten van het leven. Zes weken lang hebben we lijdensevangelie gelezen. We hebben ons afgevraagd: Huilt Jezus ook om ons zoals Hij om Jeruzalem huilt? Zou ik wel bij Jezus blijven als iedereen Hem in de steek laat? Hou ik mijn rug recht als iedereen roept 'weg met Hem!?' We zijn bezig geweest met de donkere kant van het leven. En we vinden er troost in dat Jezus ons lijden kent, het van binnenuit ervaren heeft en het gedragen heeft voor ons.

In de kerk zijn we goed als het om leed en verdriet gaat. We brengen de nood van onze wereld bij God als we bidden. En we zijn begaan met elkaars verdriet.

En soms lijkt het wel alsof de kerk alleen maar belangrijk is bij ellende. 'Nee hoor, u hoeft me niet te komen bezoeken dominee, het gaat goed hier! Ga maar naar iemand die het echt nodig heeft.' Pas als je dood gaat of misschien zelfs wel als je dood bent, dan is er nog behoefte aan een woord dat verder reikt. 'Als u het stukje geloof verwoordt...' vraagt een familie van iemand die overleden is dan.

Laten we de vraag nog maar eens hardop met elkaar stellen:

Waarom zoek je de Levende bij de doden?

Ja, waarom doen we dat eigenlijk? Misschien is Jezus voor ons helemaal niet 'de Levende.' En denken we vooral: Jezus dat is iemand van vroeger, die gestorven is. En Hij was weliswaar bijzonder inspirerend, en je kunt best wat van Hem leren, maar dat Hij zou leven vandaag, dat Hij een levende werkelijkheid is. En alles te maken wil hebben met je leven... Dat kun je niet zomaar pakken. Dat kun je misschien ook wel niet zo geloven.

Ook in het bijbelverhaal zoeken de vrouwen Jezus bij de doden, op een begraafplaats. En dat is het niet meer dan logisch. Natuurlijk zoeken ze Jezus daar. Daar hadden ze immers een paar dagen geleden zijn lichaam neergelegd, in een graf. Daar wilden ze Hem eren.

Maar vandaag worden we radicaal de andere kant op gejaagd. Weg van lijden en dood, naar het leven. Door de vraag van die twee stralende mannen bij het graf. En we herhalen met zijn allen hardop: **Waarom zoek je de Levende bij de doden?**

Vandaag worden we uitgedaagd om Jezus niet bij de doden te zoeken, Hem niet weg te zetten als iemand van vroeger en Hem ook niet op te sluiten in de pijn van het leven. Nee! We gaan de Levende zoeken bij de levenden, in het leven zelf. Waar vinden we Hem?

(nieuw leven)

Als je zegt 'Bij de levenden' is het eerste waar ik aan denken moet 'een pasgeboren kindje.' Komt misschien ook wel doordat ik van de week weer zo'n kindje met zijn vader en moeder mocht ontmoeten. Dan kom je een huis binnen waar vooral verwondering is om dat gave mensje dat nu al niet meer weg te denken is. En ook een diepe wens van de ouders om hem te willen beschermen. 'Laat God meegaan met ons kind, ook waar wij niet kunnen.'

Dáár is Jezus, denk ik dan. In de blijdschap, in de liefde, in nieuw leven. Het is niet voor niets dat we in Pasen in de lente vieren. In het Westerpark huppelen de lammetjes rond. De bomen worden groen. De hele natuur spant als het ware samen om ons te doen opademen, en hoop te geven.

Jezus zoeken bij de levenden is: je verwonderen over alles wat nieuw leven is en daar iets van God in zien.

(in de kracht van je leven)

Jezus-zoeken-bij-de-levenden is ook: Zoek Jezus in de kracht van je leven.

Dat kleine kindje wordt groter. De eerste verwondering maakt plaats voor heel veel ballen in de lucht houden. Ook daarin is Jezus te vinden. Hij geeft je leven richting als je lijdt aan keuzestress en door de bomen met bos niet meer ziet. Hij geeft houvast. Hij is een bron van hoop in onze wankelende wereld. Vaak merk je Hem pas op als je stilgezet wordt. En burnout of een andere nare crisis. Maar dat kan anders. Waarom zou je niet nu al in je leven van iedere dag ook een deel van je aandacht en energie in je geloof investeren?

Jezus zelf zocht in de drukte van zijn leven geregeld een stille plek op om te bidden, om af te stemmen met God de Vader. Dat gaf Hem kracht. Het hielp Hem om te doen wat goed is, wat waarde heeft, wat goed doet, waar je vrede mee wint, waar je van opademt.

Wij draven soms maar door. Je bent een bepaald pad ingeslagen, eigenlijk is het niet OK, maar kom op, kiezen op elkaar en gaan. Wie af en toe stilstaat, krijgt ook ruimte om nieuwe wegen in te slaan. Het kan je bevrijden van patronen die je ziek maken. Jezus zoeken hoeft niet zo moeilijk te zijn. Spreek met jezelf af om geregeld naar de kerk te gaan. Zet een app op je mobiel met een gebedspodcast. Iedere dag 10 minuten, kwartiertje, met bidden en een gedachte of vraag uit de bijbel. Oortjes in en luisteren. En Jezus is in jouw leven.

Nu lijkt het misschien of Jezus vooral een soort privé-krachtbron is. Maar Hij is bij uitstek degene die ons uit onze eigen cocon jaagt en opent naar andere mensen. Je vindt Hem als je iets voor iemand kunt betekenen. Dat halfuurtje met je buurvrouw die altijd hetzelfde vertelt. Of als je met je taalmaatje naar het Stadshart gaat. Een klus doen met Present, iemand blij maken met een huis dat weer leefbaar is. Zomaar even echt contact met een collega die ergens mee zit.

Zoek Jezus bij de levenden, in het leven zelf.

(zoeken bij dat wat leven geeft)

Jezus zoeken bij de levenden, kun je ook 'spiritueel' opvatten. 'Zoek Jezus bij de levenden' betekent dan: Zoek Jezus daar waar echt leven is. Er is van alles in ons leven wat wel veel herrie maakt maar

eigenlijk doods is. En voor je het weet gaat daar heel veel tijd in zitten. TV-programma's waarin eindeloos gepraat wordt maar nauwelijks iets gezegd. Of de aantrekkingskracht van online zijn - we kennen het allemaal. En sommige contacten zijn geestdodend. Zo'n kennissenkring waarin alles draait om wat je hebt, maar niet om wie je echt bent. Alsof je geluk afhangt van je laatste aankoop. Of misschien verdoof je jezelf met net teveel glazen wijn, te vaak. Doe af en toe eens een stap achteruit. Overzie je leven en vraag je af: ben ik bezig met dat wat leven geeft, hoop, of ben ik vooral mijn tijd aan het doden?

Die engelen uit het Bijbelverhaal zeggen: **Waarom zoek je de Levende bij de doden?**

Ze jagen de vrouwen weg van het graf, het leven in. En waar gaan ze dan naartoe? Naar de andere leerlingen van Jezus. Je zou kunnen zeggen: ze zoeken de gemeenschap van gelovigen, de kerk, op. Dat is een goed plan, als je op zoek bent naar de Levende Heer. U bent ook hier naartoe gekomen. Niet om een dode te gedenken maar om Pasen te vieren, om iets te proeven van geloof, hoop en nieuw leven.

Maar het eerlijke verhaal is dat we - net als die leerlingen die het even niet zo zagen - ook in de kerk steeds een duwtje nodig hebben om niet te blijven hangen in de donkerte maar het licht te zien. We hebben het duwtje nodig dat we de Bijbel opendoen en dat vreemde verhaal weer horen en ons openstellen voor het leven wat Hij geeft. We hebben het duwtje nodig dat we Pasen vieren, ieder jaar weer. Je zou denken: we weten het nu wel. Maar toch moeten we het ons steeds weer te binnen brengen, tegen alle doodsheid en donkerte in. 'Weet je nog wat Hij zei...' We hebben het duwtje nodig van de muziek, liederen die al eeuwen meegaan en nieuwe inspiratie. We hebben elkaar nodig. Want waar de één het even niet ziet, omdat het verdriet te groot is, er teveel afleiding is, daar opent een ander ons de ogen.

Maar vooral hebben die stem van de andere kant, de kant van God, nodig, die zegt: **Waarom zoek je de Levende bij de doden?** Hij is niet alleen in het verdriet, niet alleen in de wonden, in het sterfen. Hij is er vooral ook in het leven zelf. Hij is opgestaan. Hij leeft.

Amen.